

"In godvergeten eenzaamheid"

in godvergeten eenzaamheid

zag zonnen trillen

manen dalen

en weer klimmen

de zee verstoof

tot waterzand

vloed schuwde het land

hield mij staande

in natuurgeweld

toch ben ik geveld

de hand ontbrak

die mij kon helpen

op een strand vol schelpen

ik stierf daar in

godvergeten eenzaamheid

maar ook die dood gaf geen respijt

wil melker

08/01/2013

www.wilmelkerrafels.deds.nl

